

FELNŐTT KATEKÉZIS:

Dr. Lukács László: „Új eget és új földet várunk” (Jel 21.)

Lukács László atya méltán ismert már a legtöbb hitét megismerni vágyó katolikus ember előtt. Piarista egyetemi és középiskolai tanár lévén, az ő kezei közül is sok értékes ember került ki, akik szívesen emlékeznek diákéveikre.

Az előadás az eredeti meghirdetett témától eltérően, Lukács atya kérésére, ő az eszkatológia (eszkaton = végső, utolsó dolog) világába vezetett el minket. A Jelenések könyvét egy későbbi előadásban elemezzük.

Eljátszogathatunk a tudattal, hogy melyik az igazi arcunk: a csecsemőkori, a gyermekkori, a felnőtt- vagy öregkori arcunk. Aki megszületik, az meg fog halni. Minden embert foglalkoztatja az a kérdés, hogy „mi volt előtte”? Mi volt az őszrobbanás előtt, a kezdeteknél. Ezzel a teológiában a protológia (teremtéstan) foglalkozik. Kérdés továbbá, hogy mi lesz a „vég után”? Mi lesz a halál után? Egyéni személyes életünk biztos végével mindegyikünknek számolnia kell. A másik felmerülő kérdés, hogy mi lesz a világgal, ha egyszer véget ér? A tudomány eredményei ma már világosan bizonyítják, hogy a Föld nevű bolygó nem lesz örökéletű. A mai ember fél szembenézni a halállal, menekül előle. A temetést megpróbáljuk kiküszöbölni - az emberek nagy része anonim, névtelen temetést akar. Régebben kisgyermek kortól természetes volt, hogy a nagyszülő, dédszülő a családban hal meg. Ma ezt átutaljuk a kórházakba, majd a temetkezési vállalkozónak. A halál élményét- visszatérés hiányában- nem tudjuk megosztani egymással. A haldoklásában el tudjuk kísérni szeretteinket, de minden ellenkező híreszteléssel, babonával szemben: senki nem tért vissza. A halál beálltának megállapítása nem egyértelmű. Halál közeli élményeket hallhatunk. Aki egyedül visszatért, az Jézus Krisztus. Amit odaátról tudunk, azt őbelőle tudjuk.

Az *őskeresztények* a világ végét a közeli korra várták. Ezt fejezi ki a korabeli imádság is: „Marana tha!” = Jöjj el, Urunk! Ez a végtelen bizalmat és ráhagyatkozást tükrözi, ami a korai keresztényeket jellemezte. A *középkorra* eluralkodott a haláltól való rettegés, az ítélező, hatalmas Isten képe.

Az a tudat, hogy a halállal nem záródik le az emberi élet, megjelenik a legkorábbi kultúrákban is (Egyiptom). A halotti kultuszban Isten keresése a legkorábbi időkre visszamenőleg régészetiileg kimutatható. A népek mitológiáiban szintén kimutatható a túlvilágban való komoly hit. A **Bibliában** fokozatosan alakul át a halál utáni életről való felfogás. A túlvilágot az Ószövetségben régebbi könyveiben „árnyékvilágnak”, Seolnak képzelték el, ahol a lélek a testtől megszabadulva bolyong. Itt a legnagyobb fájdalom, hogy megszűnik a kapcsolata mindenkiel. Az élet a korabeli zsidóság szerint a jutalmát önmagában hordozta. Az utódok, a hosszú, termékeny élet és az anyaföld jelentette az Istentől való áldottságot. Akkor halt meg boldogan, ha itt a földön mindent elért, az utódai pedig viszik tovább a nevét. A Kr.e. V. század táján, *Izajásnál* jelenik meg a túlvilágnak a mai hitünk szerinti gondolata: a test ugyan elporlik, de az igazak Isten kezében vannak. A *Makkabeusok* könyvében a hét testvér édesanyja biztatja fiait, hogy tartsanak ki, mert odaát meglesz a jutalmuk. Itt már egyértelmű a feltámadásba vetett hit. Igazából azonban *Jézus* feltámadásából tudunk először biztosat. Hitünket a *korintusi levél* tételszerűen foglalja össze: „...Krisztus meghalt bűneinkért, ahogy azt az írás is mondja. Eltemették, de harmadnapra feltámadt. Ez is az írás szerint. Megjelent Péternek, aztán a tizenkettőnek. Majd egyszerre több mint ötszáz testvérnek jelent meg, akik közül a legtöbb még ma is él, néhány pedig már meghalt. Aztán Jakabnak jelent meg és néhány apostolnak, majd mint idéetlennek, nekem is megjelent.” A keresztény hit legősibb téziseit találjuk meg:

Krisztus meghalt, a bűneinkért halt meg, eltemették (biztosan meghalt - a jogi gyakorlat miatt volt szükség a három napig sírban való nyugvásra), harmadnapon feltámadt, megjelent a tanuknak. Tényeket sorol fel. Az evangéliumok állítása szerint ellenőrzik, biztosan ő az? Megtapogatózzák, esznek vele, ráismernek: nem szellem, hanem ő maga az személyesen. Ezzel egyidejűleg annyira más, hogy nem ismernek rögtön rá (vö. emmauszi tanítványok). Tehát nem úgy jött ide vissza, mint egy kómából felébresztett beteg, hanem másik létmódban létezve jött el hozzánk, amiről sejtelmünk sincs. Kicsit láttatja magát, hogy él, valóban ő az, de „eltűnik a vizsgáló szemek elől”. Ez a tény keresztény hitünk alapja: „...Ha tehát azt hirdetjük, hogy Krisztus feltámadott halottaiból, hogyan állíthatják néhányan közületek, hogy nincs feltámadás. Ha nincs feltámadás, akkor Krisztus sem támadt fel. Ha pedig Krisztus nem támadt fel, hiába való a mi igehirdetésünk és hiába való a ti hitetek. Sőt, még Isten hamis tanúinak is bizonyulunk, mert Istennel szemben arról tanúskodunk, hogy Krisztust feltámasztotta, noha nem támasztotta fel, ha a halottak egyáltalán nem támadnak fel....Ha Krisztus nem támadt fel, semmit sem ér a ti hitetek, mert még mindig bűneitekben vagytok. Ám Krisztus feltámadt halottaiból, mint a holtak zsengeje. Egy ember által jött a halál, egy ember által jön a holtak feltámadása is.”

A keresztény fantázia a legfantasztikusabb képekkel ábrázolja a mennyet, a tisztító tüzet és a poklot. A Biblia képekben beszél: nincs olyan fogalom rendszerünk, ami egyértelműen magyarázná a Biblia által használt képi rendszert. Egy biztos: szem nem látta, fül nem hallotta azt, amit Isten készített azoknak, akik Őt szeretik. Legyen ez elég és bízunk abban, aki nekünk a legjobbat akarja.

Sajnos, az előadást nem tudtam végig kidolgozni, még sok értékes gondolat hangzott el. Kérem, hogy akit érdekel, hallgassa meg a plébánia honlapján. (www.ujpestkertvaros.hu) Horváthné Kati

M E G H Í V Ó

Örömmel tájékoztatjuk a kedves Híveket,
hogy templomunkban a plébániai

FELNŐTT KATEKÉZIS

következő előadásának időpontja:

7. előadás: március 17. csütörtök 18 óra

előadó: **Bárány Béla atya**

téma: **A modern ember bűntje**

Helyszín: 1046 Bp. Rákóczi tér 4-8./ hittanterem

Reméljük, hogy a továbbiakban is megtisztelnek jelenlétükkel, minden érdeklődőt szeretettel várunk !

Pályi László plébános és a szervezők